



## **‘Laat ons naar Bethlehem gaan’**

De geboorte van Jezus in de stal van Bethlehem wordt op allerlei wijzen bezongen. Het grote mysterie van de menswording van God op muziek gezet om ons mensen de weg te wijzen. Zoals eens de engelen en de ster de weg wezen naar het Kind in de kribbe.

In de loop van mijn leven ben ik vertrouwd geraakt met de kerstliederen van de nachtmis. Lieder die klinken bij de kerststal, bij een kerstconcert of bij eenvoudige kerstvolkszang: *‘Nu zijt wellekome’*, *‘Stille nacht, heilige nacht’*, *‘Maria die zoude naar Bethlehem gaan’*, *‘De herdertjes’* en nog zoveel meer.

Lang geleden hoorde ik, ik was nog maar een kind, aan het eind van de nachtmis het gezang *‘Laat ons naar Bethlehem gaan’*. De woorden klonken helder en wel. Ik kon ze echter niet verstaan want ze werden in het Latijn gezongen. De titel van het lied is dan ook: *‘Transeamus usque Bethlehem’*. Ik ben van het lied gaan houden.

Het gezang roept op om met de herders naar Bethlehem te gaan, om het Woord te aanschouwen dat mens geworden is. Maria en Jozef en het Kind in de kribbe. Het gezang moedigt aan om God te loven en het wenst voor de mensen van goede wil *‘vrede op aarde’* en aan het einde van het lied nogmaals de oproep om toch vooral te gaan zien wat er is gebeurd.

Mijn vader en moeder, broer, zus en ik zaten in de kerk veelal achter het gezin van de dirigent van het zangkoor. Af en toe keken zij plechtig omhoog naar de koorzolder met name als de eerste klanken van het *‘Transeamus’* klonken. Wij keken sereen voor ons uit naar het altaar met daarachter imposante groene dennen en de geur van wierook, en overall brandende kaarsen.

Laten we dit jaar, misschien voor de eerst of voor zoveelste keer *‘naar Bethlehem gaan’* om ons leven te spiegelen in het licht van dat kleine twijgje met de naam Immanuel, God-met-ons.

Zalig Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar.

Van harte, mede namens pastoor Tjepkema

Frans Wielens diaken